

NW. Finca gran, ja que reuneix, de molts anys enrera, Rosàs, Can Vidal i el Mas. Bosc i conreus de secà. Altres temps, no pas llunyans, vinya, avellaners, bolets i caça. Ara, poc de tot això. Nova vida, més actual, l'omple. I sobretot, aquesta sensació de pau que et dona l'alçària.

L'entrada a Rosàs mira a Ponent i té, davant, l'era. Gran, oberta, que recorda les velles batudes, les forques, les parelles de mules donant voltes i voltes. Vorejada de lledoners i junt a ella un gran porxo, esbelt i típic i molt antic: una inscripció diu 1684. És de remarcar l'arquitectura catalana, àmplia i capaç. Serviria, de segur, de pallissa. Ample d'uns 10 metres, dues vessants i una columna impressionant, així com l'embigat de la teulada, enorme fusta; però s'aprecia l'antigor, els anys l'estan abatent i tot perilla. També allà un enorme cap de premsa... Tot del seu temps, d'un temps que no són, ni poden ésser, els que ara porten Rosàs.

La façana de ponent, irregular, té a destacar les finestres, el portal, el rellotge de sol. Aquest, gairebé desdibuixat, difícilment compleix. Tres finestres, dues d'emmarcades, senzilles i austeres, l'altra d'un bonic estil gòtic i ben gravat 1212. El que no ho siguin les altres dues fa dubtar que pertanyi a l'actual construcció, potser fóra part d'una anterior. El portal, rectangular, emmarcant el devot JHS s'hi llegeix JOAN ROSAS, ANY 1669, els anys que, per matrimoni, es juntà Rosàs amb Can Vidal.

El portal dona entrada al barri, clos i arrecerat, sembla monacal. Davant, la magnífica façana principal, cara a migdia. Sobressurt la portalada, les peces de l'arc, perfectes d'acabat i de dimensions no corrents, prop del metre. Finestral a sobre i als costats, sempre amb nom de Joan Rosàs, dates 1575 i 1571, notant-se la reforma dins de la mateixa època. Més antiga és altra finestra, situada més a ponent.

La porta dona a la gran entrada, pròpia de les nostres masies, la cuina a

El Porxo.